

[Albrechtsn]

regeringen ikke agter at komme med ensidige opfordringer til USA. Jeg går ud fra, at det ikke skal forstås sådan, at regeringen ikke vil opfylde det, der står i dagsordenens tredje streg om at opfordre USA til at ændre sin politik over for landene i Centralamerika. Jeg går ud fra, at det må forstås sådan, at regeringen eventuelt også ønsker at rette henvendelse til andre lande, men det kan vel næppe forstås sådan, at regeringen ikke vil opfylde det, der står i streg tre. Jeg ville mene, det var fornuftigt, hvis udenrigsministeren ville præcisere det.

Det, der egentlig kaldte mig herop, var, at jeg havde lidt svært ved at forstå, at udenrigsministeren kunne hævde, at Nicaragua var på vej til at blive et kommunistisk diktatur. Det er en påstand, som Mr. Reagan har lanceret for lang tid siden, og jeg har altid haft svært ved at finde ud af, hvad der egentlig var baggrunden for Reagan og nu altså også for udenrigsministeren for den påstand, men i dag kom svaret. Svaret er, at man i Nicaragua har beboerkomiteer. Ak ja, kommunistisk diktatur. Men det er rart, at vi har fået forklaringen på den besynderlige påstand, som så mange gange har været fremført.

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil gerne foreløbig takke for de indlæg, der har været, specielt for de indlæg, der har udtrykt glæde over, at vi har fået denne debat om situationen i Centralamerika. Jeg har også et par kommentarer til nogle af de ting, der er sagt undervejs af de enkelte ordførere, og jeg vil starte med den konservative ordfører.

Fru Connie Hedegaard sagde i sit indlæg, at tidspunktet for denne debat ikke er det bedst tænkelige, og fru Connie Hedegaard henviste netop til, at der allerede i næste uge afholdes et møde i Luxembourg, hvor EFs udenrigsministre og udenrigsministrene fra Spanien og Portugal mødes.

Jeg skal bare sige, at vi i socialdemokratiet har den modsatte opfattelse, nemlig at det er et overordentlig velvalgt tidspunkt netop at få lejlighed til at diskutere vores Centralamerikapolitik, før udenrigsministeren på det danske folketings vegne forhandler med de andre lande.

Så sagde fru Connie Hedegaard – og det bekymrede hende øjensynlig meget – at det var et stort problem for Honduras, at contraerne har baser dér. Det er jeg selvfølgelig helt enig i. Men jeg synes, at fru Connie Hedegaard skulle have tilføjet, at det dog er et 10 eller 100 eller 1000 gange større problem for Nicaragua, at contraerne har baser i Honduras og kan operere derfra ind i Nicaragua. Så havde indlægget været mere afbalanceret, og det har jeg forstået at man, ligesom vi, lægger vægt på i regeringspartierne.

Så har jeg bemærket, at specielt fru Connie Hedegaard gjorde meget ud af krænkelserne af menneskerettighederne i Nicaragua, og jeg understregede allerede i mit første indlæg, at vi i socialdemokratiet også er bekymrede over krænkelserne af menneskerettighederne i Nicaragua, men samtidig må det understreges, at de krænkelser så sandelig – sammenlignet med de krænkelser, der foregår af menneskerettighederne i de andre lande – ser ubetydelige ud. Det er helt anderledes grove krænkelser, der er tale om i de andre lande.

Jeg kommer så til hr. Bjørn Elmquist. Jeg ved ikke, om hr. Bjørn Elmquist nåede at blive helt færdig med diskussionen. Jeg gjorde i hvert fald ikke. Hr. Bjørn Elmquist sammenlignede bl.a. Nicaragua med de andre stater i Centralamerika. I mellemtiden har vi haft lejlighed til endnu en gang at slå efter. Hvis vi kigger på, hvad Amnesty International skriver i deres rapport, siger den, at der i Nicaragua har været enkelte tilfælde. Flere af dem er blevet retsforfulgt, men det har været enkeltstående tilfælde. Hvis man ser på Guatemala, skriver Amnesty International, at der er tale om regulære sikkerhedsstyrker, militære styrker såvel som halvmilitære styrker direkte under regeringens kommando med officiel tilladelse, og så skrives der i parentes: de såkaldte dødspatroljer. De er ansvarlige for det, Amnesty International kalder massive krænkelser af menneskerettighederne, og så nævner de eksempler på stort set de værste forbrydelser, der kan begås.

Jeg har altid regnet hr. Bjørn Elmquist for en mand, der virkelig havde forstand på menneskerettighedsspørgsmålet, og som var i stand til at vurdere. Hr. Bjørn Elmquist har rejst i andre lande, og jeg kunne godt ønske, at hr. Bjørn Elmquist fik lejlighed til at komme til de lande, der her er tale om. Så kunne